

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Sepulchrum christi domini. figuræ, Symbola. Varia de eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

us, Hic enim Judæorum mos erat, non in urbe, sed extra, sepelire mortuos. Unde & JESU sepulchrum extra urbem jacuit in horto, Escobar t. I. mir. Chr. Parte 2. sect. 4.

§. IV.

Sepulchrum Christi Domini.

Figura, & Symbola.

Requieuit die septimò ab universo opere. Gen. 2. 2. Tunc Deus in Sabbatho suo requieuit ab operibus suis; quando Deus, & homo, Christus, & secundum animam in secreto divinitatis, & secundum corpus in sepulchro terræ, requieuit. Nam, sicut Evangelica fideliter narrat historia, primò dierum, id est, Dominicò, in civitatem Jerusalem passurus introivit, Secundò, & tertio mitis agnus inter lanistas crudelissimos juges insidias pertulit. Quartò à discipulo suo traditus est. Quintò testamentum scribens filiis, hæreditatem corporis, & sanguinis sui, delegavit. Sextò moriendo omne suum opus acri cum labore consummavit. Septimò in sepulchro requieuit. S. Rupertus in Evangelia c. 30. Requies Dei, non laboris remedium, sed ceptorum finis est operum. Requieuit tunc etiam Filius Dei ab omnibus operibus suis, quæ ceperat Deus facere; quando, consummatis mirabilibus universis, & impletò sextò die omni opere Passionis, die septimà, id est, die Sabbathi, requieuit sepultus. Sed quoniam Dei operosa quies est, ipsa requies otiosa esse non potuit: nam, corpore in sepulchro positò, Divinitas cum anima hominis ad inferna descendens, vocavit de locis suas animas Sanctorum. S. Gaudentius Brix. tr. 10. fen. 8. de Exodo. Consummavit Creator omnium Deus opera sua sextà die, & die septimà quieuit ab omni opere, quod patrârat. Sic & Christus in Cruce sextà die opera sua recreationis perfecit; & requieuit Sabbathò in sepulchro. S. Bernardinus p. 2. art. 1.

Fasciculus myrrhæ &c. Cant. 1. 12. Dilectus Ecclesiæ, fasciculus myrrhæ factus est; quando Dominus myrrhâ, & aloë, perlitus, linteris involutus est, V. Beda l. 2. hic.

En lectulum Salomonis. Cant. 3. 7. Lectulum intelligo sepulchrum JESU; quia omnia pace replevit per propriam suam necem, atque resurrectionem. Philo Carpath. hic. Lectulus tuus, JESU, plus quàm Salomon, sepultura tua est: in qua Sabbathò requievisi ab omni opere, quod patrâsti. Drogo Ost. de Sac. D. Pass.

Descendit in hortum &c. Cant. 6. 1. Bens in hortum suum descendisse dicitur: nam in horto sepeliri voluit. Joan. 19. 41. Et primùm Magdalenz in horto apparuit. Sanct. Thom. Aqu. hic.

In horto monumentum novum &c. Joan. 19. 41. Ut quid ei propria sepultura, qui in se mortem propriam non habebat? ut quid ei sepultura, qui tridui tantum temporis spaciò, non tam in sepulchro mortuus jacuit,

quàm velut in lectulo dormiens conquevit? S. Maximus hom. 3. de Pass. Dom.

Varia de eodem Sepulchro CHRISTI Domini.

Et erit sepulchrum ejus gloriosum. II. 11. 10. Scribit S. Augustinus ex Gregorio Turon. de gloria MM. c. 7. terra ipsa insuper, quæ Domini adjacet sepulchro, divinam quandam ex Dominico corpore proximè posito virtutem hausit; ut meritò Fideles illuc peregrinantes avidè solerent ex ea accipere; quâ tum ad morbos curandos, tum etiam ad dæmones fugandos, ut consueverunt.

Quid molesti estis huic mulieri? Matth. 26. 10. Nè mihi ritus sepulchrales invidias; licèt vitâ spoliaveris. Nam mulier hæc sepulchrali ritu mortem, cujus tu auctor fuisti, prævertit. Honorem puto sepulturæ meæ hoc esse: & si cædem paras, tumulum sanè concede. S. Basilius Seleuc. orat. 31.

Posuit illud in monumento suo novo. Matth. 27. 60. Joseph hortus flosculorum erat diversis odoribus plenus; sed necdum in eo tale germen inleverat. Fragrabat quidem specialis animæ ejus hortus variâ suavitate virtutum; sed necdum Christum cum aromatibus in cordis sui secreto posuerat. Ità dum Salvatorem in hortuli sui monumento sepelit, magis illum in animæ suæ intimis collocavit. S. Ambros. l. 2. de grano sinapis. Christi corpus in sepulchro, sicut & in cruce, ita collocatum fuit; teste Bedâ, & Adrichomiò, ut capite, & facie, ab oriente, & Judæâ, aversâ occidentem respiceret. Cornelius hic.

Et ecce vir nomine Joseph &c. Luc. 23. 50. Quid sibi vult? quod non Apostoli, sed Joseph, & Nicodemus, Christum sepeliunt? unus iustus, & constans; alter, qui erat Magister in Israël. Talis enim Christi est sepultura; quæ iustitiam, magisteriumque habeat. S. Ambros. hic.

Acceptit sententiam Adam, *maledicta terra in opere tuo.* Gen. 3. 17. Et ideo sepultus est in terra: ut maledicta terra, pro maledictione, recipiat benedictionem. S. Cyrill. Jerof. Catech. 13.

Inter sancta, ac desiderabilia loca sepulchrum (Christi) *inter loca devotionis* tenet quodammodo principatum: & devotionis nescio quid plus sentitur, ubi mortuus requieuit, quàm ubi vivens conversatus est: atque amplius movet ad pietatem, mortis, quàm vitæ, recordatio. Sanct. Bernardus c. 11. ad milites templi.

Est illud nunc gloriosum, in media licèt barbarie; nequidquam frementibus dæmonibus, obluantibus Judæis, ejusque everfionem licitantibus. Ji enim sub annum 1600. quotquot ex illa colluvie per orbem sparsi erant; collatâ stipe, conflârunt summam 500. milium aureorum, eamque Turcarum Tyranno obtulerunt; ut CRISTI sepulchrum dirueret: sed irritò conatu. Doultreman l. c. 4. sect. 7.

§. V.